

Ved vurderingen af, om grænsen for dyrehold på bedriften er overholdt, medregnes også de dyr, som en ægtefælle eller en samlever har på sin ejendom. Hvis en person ejer landbrugsejendomme personligt og er landmand i et »§ 20-selskab«, der ejer landbrugsejendomme, skal både dyrene på de personligt ejede ejendomme og på de selskabsejede ejendomme medregnes ved denne opgørelse. Dette er i overensstemmelse med hidtil gældende praksis ved vurdering af husdyrhold inden for en bedrift.

Hvis den animalske produktion forstås af et produktionsselskab, hvor landmanden selv er involveret med en væsentlig del af kapitalen, skal disse dyr også medregnes ved opgørelse af dyreholdet inden for bedriften.

Hvis der inden for bedriften er dyr i lejede bygninger på anden ejendom, hvis jorder ikke indgår i bedriften, eller på en forpagtet ejendom, der indgår i bedriften, skal disse som udgangspunkt også – som hidtil – medregnes ved opgørelsen af antallet af DE på bedriften, jf. dog senere om mulighed for dispensation.

Reglerne skal også finde anvendelse ved husdyrhold på bedrifter, der er etableret på ejendomme uden landbrugspligt, jf. senere.

Hvis der er tale om et landbrugsfællesskab med husdyrhold, skal grænsen for husdyrholdet på bedriften – som hidtil – gælde for hver enkelt deltager, som deltager i fællesskabet med sin bedrift.

Reglerne vedrørende husdyrhold og arealkrav kan samlet udtrykkes således:

Arealkravet for *den enkelte ejendom* skal altid opfyldes, og hvis produktionen på *bedriften* kommer over 750 DE, stilles der desuden krav om, at der inden for bedriften ejes al den nødvendige jord til gødningsudbringning for hele husdyrholdet.

Kravet om egen jord på den enkelte ejendom (arealkravet) og grænsen for dyrehold på en bedrift sætter således en grænse for husdyrholdet, som ikke kan overskrides ved tilforpagtning.

Kravet om egen jord forudsættes beregnet på grundlag af de til enhver tid gældende harmoniregler.

Ved de nye harmoniregler, der er trådt i kraft 18. december 1998, og som senere skærpes yderligere, kan der blive tale om et mindre antal DE pr. ha end efter de hidtil gældende regler. Det gælder særligt for kvægbrug, hvor definitionen af en dyreenhed er ændret pr. 18. december 1998. Denne ændring af definitionen af en dyreenhed betyder, at alle kvægbrug får behov for ca. 15 pct. mere areal til udbringning af husdyrgødning. Dertil kommer, at harmonikravet for kvægbrug med mindre end 70 pct. grovfoderarealer pr. 18. december 1998 er ændret fra 2,3 DE pr. ha til

2,1 DE pr. ha, og at harmonikravet ændres til 1,7 DE pr. ha fra 1. august 2002. Dette betyder en samlet opstramning for disse kvægbedrifter på i alt 26 pct. i 1998 og 55 pct. i 2002. Hvis EU-kommissionen ikke godkender den danske anmodning om at få dispensation fra de generelle harmonikrav for bedrifter med 70 pct. grovfoder eller derover, vil sidstnævnte opstramning i arealkravet på henholdsvis 26 pct. i 1998 og 55 pct. i 2002 i princippet gælde for alle kvægbedrifter. Også for svinebrug og andre husdyrbrug sker der fra 1. august 2002 en stramning af harmonikravene fra henholdsvis 1,7 og 2,0 DE pr. ha til 1,4 DE pr. ha. For svinesektoren betyder ændringen i definitionen af en dyreenhed samt stramningen i harmonikravene, at besætninger med sohold får et øget harmonikrav på 15 pct., mens der ikke sker ændringer for besætninger med slagtesvin.

Da antallet af DE og de nødvendige udbringningsarealer forudsættes beregnet på grundlag af harmonireglerne, vil de nævnte ændringer bevirke, at kravene til areal på ejendoms- og bedriftsniveau vil blive skærpet i forbindelse med ændringerne af harmonireglerne. For eksisterende husdyrhold gælder dog særlige overgangsregler, jf. senere.

Udgangspunktet ved de nedennævnte eksempler, der belyser kravet til harmoni i bedriften (dvs. harmoniareal/jord der er nødvendig til udbringning af husdyrgødning efter miljøløvgivningen) og kravet om egen jord (arealkravet efter reglerne i landbrugsloven), bygger på de hidtil gældende harmoniregler, som fortsætter uændret for svinehold indtil år 2002. Der kan henvises til bekendtgørelse nr. 877 af 10. december 1998 om erhvervsmæssigt dyrehold, husdyrgødning, ensilage m.v., som er trådt i kraft den 18. december 1998.

Ved opgørelsen af, om reglerne om husdyrhold og arealkrav er opfyldt, medregnes – som hidtil – alle de af ejendommens arealer, der kan anvendes til udbringning af husdyrgødning. Arealer, der midlertidigt ikke er til rådighed til udbringning af husdyrgødning, skal også medregnes ved denne opgørelse. Det kan f.eks. være arealer, der er udtaget af produktionen for en kortere periode, eller bortforpagtede arealer. Arealer, der pålægges varige dyrkningsrestriktioner, eller som f.eks. ved 20-årige aftaler udtages af produktionen og pålægges bestemmelser om, at de ikke må tilføres gødning, sidestilles som nævnt under bemærkningerne til nr. 21 med fradragsarealer efter § 13, stk. 6. Sådanne arealer kan ikke medregnes som udbringningsarealer.

Opgørelse af dyrehold mv. forventes at kunne ske på baggrund af det gødningsregnskab, der årligt skal